

ION P. IACOB

CRYOGENESIS

Versuri

eLiteratura

47 portativul simetrelor meșteșug

49 un animal poezic

50 elat / poezie / poezie / poezie

Cuprins

11 ION P. IACOB

15 s-a născut ionathan

16 nici măcar o piatră uitată

17 fonem

18 frica de-ntuneric

19 rune dintr-o vară

21 atele pentru visul frânt

23 niște bătrâni onorabili

24 decembrie

25 anii '70

26 codul culorilor

27 thriller

- 28 sine/qua/non
- 29 pe strada luminii
- 30 o frunză din arborele vieții
- 31 mașina de călcat
- 32 e noapte și frig în oglinzi
- 33 ar putea să crească în tine un înger
- 34 ca și tine
- 35 plasa de protecție
- 36 ca pe o pradă
- 37 anotimpuri verbale
- 39 mii de cărți îmbrăcate în piele
- 40 ora 0
- 41 k
- 42 când nu mai poți zbura
- 43 destinul – un taur
- 44 flori de colț
- 45 o criogenare a clipelor
- 46 născuți din flori

- 47 portativul sunetelor moarte
- 49 un animal poetic
- 50 cu/ tremur, sub/ poduri, ape/ letale
- 51 fragil ca un înger
- 52 triciclu
- 53 aud clar
- 54 calea pierdută
- 55 prea mulți maeștri
- 59 timpul ne călca în picioare
- 60 mut de uimire
- 62 casa scării
- 63 printre like-uri și umanioare
- 64 apathia
- 65 în patria grea veșnicia
- 66 metamorphosis
- 68 viața în vid
- 69 placitum vitae

- 70 întreagă disperarea pe care o
îmbrățișam
71 scrii
72 nu poți trăi noaptea din zi
73 ideologia mea e cerul
74 fetus
76 câmpia e goală
77 lumea cu mecanisme ei
78 înghițit de tenebre
79 urlet
80 doar aici
81 selfie
82 în/altă scrisoare din scythia major
84 dai contur lumii

ION P. IACOB

S-a născut la 12 noiembrie 1955 în Breaza, județul Buzău. A urmat cursurile liceale la Colegiul Național „B. P. Hașdeu” din Buzău. A debutat în revista „Vatra” nr.137, anul 1982. A publicat volumele de versuri: „Spitalul Filantropia”, ed. Panteon, Piatra Neamț, 1994; „Curentul turbionar”, ed. Princeps Multimedia, Iași, 2013; „Patria ireală”, ed. Călăuza v.b., Deva, 2016. Este prezent în antologiile: „Umbra libelulei” – antologia haikuului românesc, ed. Haiku, București, 1993; „O sută de catarge”, ed. Haiku, București, 1997; „Luna în țândări”, ed. Haiku, București,

indicibil Cuvânt”), Daniel Corbu (*Rostirea postmodernă – generația poetică '80 în literatura română*, ed. Princeps Multimedia, 2014) ș. a.

Membru al USR, filiala Alba-Hunedoara.

s-a născut ionathan în transparența deplină
dincolo de styx între ziduri și halate albe
în țara străină într-o colonie de harpii

l-au lăsat pe ionathan pe o scară
ca să picteze cerul de la zero la infinit
cu graffiti în gri

în orașul în care fiecare zi
e o floare crescută în întuneric
nu e viitor și nu e trecut pe gps
niciun drum de cuvinte și logica
se așază cuminte în cap și resoarbe

în somnul ei infantil
versurile unui poet bătrân și copil

nici măcar o piatră uitată
 nu-ți va rămâne datoare
 te va urmări
 chiar și în oglinda din lacrimă
 ca să reflecte arta
 capului tău spart în copilărie
 de la mare distanță
 de fata aproape oarbă
 cu numele marta

fonem

în carnea acestui poem tu
 poet boem
 aduci preaplinul risipa abisul
 crești visul

frica de-ntuneric

îmbrăcată în șiraguri de stele

ar fi trebuit să fie cu tine

calmă calină și blândă

ca un bun rămas

în podul plin de vechituri

din planeta copilăriei

un refugiu

pentru senectutea

sălbătică tocmai acum

în mijlocul ceții

cu oasele răsfirate pe un drum

care duce spre inocența pierdută

în colinda ta

colinda mută

rune dintr-o vară

o casă făcută din levănțică

turtă dulce

și lucruri vechi

e mama maicii mele

am zece ani

sunt fiul fiicei ei

și nu știu dacă mă iubește

când privește cu ochiul albit

ca de pește

acum când vacanța s-a terminat

în bagajul cu

piatra albastră și plasa de fluturi

într-o sticlă cu gâtul spart

cineva privește

lumea din jur cu ochiul albit

ca de pește:

un gușter mai verde

decât toată iarba de-afară –

singurul martor

al memoriei mele de-o vară

atele pentru visul frânt

*

voi sărbători și voi celebra

ziua în care am împlinit șaispe ani

„este o vârstă frumoasă

și ești deja mort”

mulți care acum nu mai sunt

repetau obsedant și mă ajutau

să sting lumânările de pe tort

*

„patria te vrea mort ca pe un paria

sufocat de uimire

între filele ei

semn de carte între milă și silă”

*

aceste urme de ură deplină

viața lor de mașini viața mea de mașină
mărturie pot da expierea și dragostea mea
sunt iarbă ucisă de soare pe marile

promontorii de sare
cât pământul în care patria mă vrea mort

blestemat blestemat

îngropat în pâinea din patria mea

în ultima stea

*

voi sărbători și voi celebra

niște bătrâni onorabili

pe care îi întâlnești acum

sunt eleganți și au morgă

aristocratică niște bătrâni

care au atins cândva

cu mânușile lor

chirurgicale

viața

viața ta

din care

a rămas

doar un tipăt

de pasăre captivă

în întuneric